

BOEDT, Jules (Brugge 3 juli 1884 – Beernem 2 oktober 1966).

Werd opgevoed in een flamingantisch vrijzinnig burgerijgezin en kreeg aan het atheneum in Brugge les van onder meer **Julius Sabbe**, **Victor de Veen** en **Arthur van Renterghem**.

Boedt was lid van de **Van Maerlant's Zonen**. Daarnaast was hij actief in het **Willemsfonds** als vicevoorzitter van de **Jonge Garde** (1903), als bestuurslid (1906) en als voorzitter (1912) van de **Brugse afdeling**. Hij spande zich ook in voor de verneder-

landsing van de Gentse universiteit.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog nam hij een passivistische houding aan (**passivisme**). Bij de verkiezingen van 1919 gingen de Brugse liberalen verdeeld naar de kiezer. De Franstaligen scheurden zich af van de **Liberale Volksbond** die onder leiding stond van Boedt. Geen van deze twee lijsten behaalde een zetel. Twee jaar later, bij de verkiezingen van 1921, was er weer eenheid onder de liberalen en dankzij de steun van Richard Maerten en **Julius Hoste (jr.)** kon de zwaar zieke Boedt zijn eerste plaats op de lijst behouden. Hij werd verkozen. Symptomatisch voor het anti-Vlaamse klimaat van die jaren was de aanval van *Le Soir* die Boedt afschilderde als een activist omwille van zijn aanwezigheid in 1916 bij de opening van de **von Bissing Universiteit**. Er volgde zelfs een Kamerdebat, maar de liberale Kamergroep bevestigde haar vertrouwen in Boedt. In december 1926 ondertekende hij mee het **amnestiewetsvoorstel** van **Frans van Cauwelaert** en **Philip van Isacker**. Dit veroorzaakte binnen de liberale Kamergroep heel wat protest en Boedt moest inbinden. In de periode 1929-1932 verloor hij zijn zetel aan de onafhankelijk opkomende **Victor de Lille**. Vanaf mei 1935 ging het gerucht dat Boedt leed aan kleptomanie. Hij nam ontslag als voorzitter van de Liberale Volksbond en het Willemsfonds. Bij de verkiezingen van 1936 stelde hij zich niet meer kandidaat. De meerderheid binnen de Brugse liberale beweging steunde Boedts Vlaamsgezinde, maar loyaal-Belgische politiek. Zijn invloed buiten Brugge reikte evenwel niet ver.

LITERATUUR: G. Demarest, *De Vlaamse Beweging te Brugge 1918-1930*, RUG, onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1975; - P. Lefèvre, 'Le mouvement libéral flamand à Bruges', in *BTFG* (1980), p. 382-392.

BERNARD VAN CAUSENBROECK